

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34542

гр. София, 22.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разглежда дело номер **2355** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК (Нов - ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 05.08.2025 г.) Изменение на решението в частта за разноските.
Постъпило е Определение № 8895 от 29.09.2025 г. по адм. д. № 9159 / 2025 г. на ВАС, Първо отделение. В него е посочено, че е образувано по частна жалба на процесуален представител на директора на дирекция „ОДОП“, с което е направено искане за изменение на Решение № 26688 / 07.08.2025 г. по адм. д. № 2335 / 2024 г. по описа на АССГ, в частта за разноските.
Според ВАС, подадената частна жалба всъщност представлява искане по чл. 248, ал. 1 от ГПК за изменение на решението в частта за разноските. Делото пред ВАС е прекратено и е изпратено по компетентност на АССГ, постановил решението, чието изменение в частта за разноските се иска.
Съдът установи, че с новата разпоредба на чл. 176а, ал. 1 – 4 от АПК се дава подробна правна уредба на производството по искане за изменение на решението в частта за разноските. Съгласно разпоредбата на чл. 176а, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. (ал. 1) Съдът съобщава на насрещната страна за искането по ал. 1 с указание за представяне на отговор в 7-дневен срок. (ал. 2) Определението за разноските се постановява в закрито заседание и се връчва на страните. То може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението. (ал. 3) При подадена касационна жалба срещу решението, касационният съд се произнася и по искането за изменение или допълване в частта за разноските, ако такова е направено. (ал. 4)
Препис от жалбата е изпратен на адв. Д., като то е получено лично от него на дата 06.10.2025 г. В указания от съда срок и към настоящия момент не е постъпил отговор.
Разгледано по същество искането за изменение на Решение № 26688 / 07.08.2025 г. по адм. д. № 2335 / 2024 г. по описа на АССГ, от страна на процесуалния представител на ответника, в частта за разноските, е неоснователно.
Процесуалното представителство от страна на адв. Д. Д. е осъществено безплатно в хипотезата на чл. 38, ал. 2 от ЗАДв. Посочено е, че жалбоподателят е материално затруднен. В хода по същество

адв. Д. е заявил искане за присъждане на разноски. Адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което съдът определя в размер не по – нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗАдв. С оглед изхода на спора адвокатско възнаграждение се дължи.

Съдът при постановяване на решението е приел, че приложима е разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа - при интерес от 1000 до 10 000 лв. – възнаграждението се определя от сбора от 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв. Материалният интерес по делото е равен на размера на данъка по ЗДДФЛ, а именно - 6816. 89 лева и лихви в размер на 3002. 64 лева, т. е. общият материален интерес е в размер на 9819. 53 лева. Съдът е определил възнаграждение на адв. Д. Д. в размер на 1300 лева.

Според частния жалбоподател, тази наредба не е трябвало да бъде прилагана. Позовава се на Решение от 25 януари 2024 г. по дело С – 438 / 22, „Ем акаунт БГ“ ЕООД. Трябвало е да бъде приложена разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащане на правната помощ и възнаграждението за адв. Д. за защита да бъде 360 лева. Изложени са съображения, че разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗА, препращаща към Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения не съответства на правото на ЕС, поради което не трябва да се прилага.

Настоящият състав намира, че в случая определеното възнаграждение съответства на вида на спора, на материалния интерес, на вида и количеството на извършената работа и преди всичко на фактическата и правна сложност на делото. В конкретния случай посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения са послужили единствено и само като ориентир при определяне на служебното възнаграждение, но без да са обвързващи за съда.

При определяне на възнаграждението на адв. Д. съдът е съобразил материалния интерес по делото – близо 10 000 лева. Съобразен е още видът на спора – определени задължения по ЗДДФЛ на физическо лице за период от няколко години. По делото са проведени общо 6 заседания. Назначени и приети са общо три експертизи (една съдебно – почеркова, и две съдебно - счетоводни). Делото се отличава с фактическа и правна сложност. Фактическата сложност се обуславя от обема на делото (общо 2 тома и 5 приложения към делото). Правната сложност се обуславя от факта, че делото е свързано с т. нар. санкционна ревизия (при особени случаи, проведена по реда на чл. 124 и сл. от ДОПК). Определеният размер на възнаграждението на адв. Д. съответства на обема на извършената от него работа.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 176а от АПК, Административен съд София-град, 45 – ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на директор на Дирекция „ОДОП“, чрез Р. К. – главен юрисконсулт, за изменение на Решение № 26688 / 07.08.2025 г. по адм. д. № 2335 / 2024 г. по описа на АССГ, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.